

Hjem fra langfart.

*Jeg har sejlet for – om masten, som en mand ud i mange år,
jeg har sejlet med stykgods i lasten fra Frisco til Singapore.
Jeg har sejlet med Franskmand og Briter og med dem der betalte mig bedst,
jeg har redet en storm ud for Nordjyllands klitter, en storm fra Sydvest.*

I London der blev jeg forlovet med pigen så dydig og from,
men så holdt jeg op med at skrive, da' var jeg meget dum.
Men hvad skal en sømand gøre, når han færdes i fremmede havn,
han glemmer så hurtigt de kære som bor på den hjemlige strand.

*I går kom jeg fra langfart og driver på gaden i dag.
Jeg er blåklædt med huen i nakken og ta'r den med ro og mag.
Jeg ser mig omkring lidt forundret, man kender mig knap nok igen,
jeg smiler og nikker til byens små piger, som smiler glad igen.*

Og går jeg så ud i aften og ser kystbyens lygter stå tændt,
så møder jeg på min vandring så mangen en gammel bekendt,
en kom fra Canada's stræde, en anden fra Indiens land,
den tredje han kom ud fra Østen, han var en befaren tømmermand.

*Men nu er det slut med at sejle på langfart, min søde ven,
nu tar' jeg en hyre herhjemme hos dig, du An-mari.
Den dag bli'r der fest på kajen, den dag du står brud.
Den dag vil hylden ved gavlen af huset nok rask springe ud.*

Solist/*Kor*

